

32. neděle v mezidobí

11. listopad 2018

číslo 45., 46.

ročník XIII.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Kéž pronikne k tobě má modlitba, nakloň svůj sluch
k mému volání, Hospodine!

1. čtení: 1 Král 17,10-16

2. čtení: Žid 9,24-28

Ev.: Mk 12,38-44

Žl 146 Duše má, chval Hospodina!

33. neděle v mezidobí

Úmysly, které já mám, směřují k pokoji, ne k trápení, praví Pán. Budete
mě vzývat a já vás vyslyším a shromáždím vás ze všech míst, kamkoli jsem vás
rozptýlil.

1. čtení: Dan 12,1-3

2. čtení: Žid 10,11-14.18

Ev.: Mk 13,24-32

Žalm 165 Ochraň mě, Bože, neboť se k tobě utíkám.

Duchovní péče o nemocné BEZ VÍRY

Osobní zkušenost s pacientem v terminálním stadiu

Začnu osobním svědectvím. Intenzivně jsem v životě pečoval asi měsíc jen o jednoho pacienta
v terminálním stádiu – o svého otce. Odlišné od daného tématu to bylo jednak osobní vazbou mezi námi
a také tím, že můj otec byl muž živé víry. Ale několik obecných skutečností jsem díky tomu mohl
nahlédnout:

1. Procházet s někým závěrečný úsek jeho pozemského života je dar pro obě strany.
2. Většinou nám uniká, že právě tato etapa života může být v životě ta nejdůležitější a nejhlubší
(a to pro obě strany).
3. Také nás nemusí napadnout, že na smrt nemocný člověk může mít v terminálním stádiu svého
života nějaké poslání (a to i pro obě strany).
4. Je to etapa, ve které nemocný člověk otevírá oblasti a života a témata, o kterých v plné síle
neuvažoval anebo nemluvil.

5. Komunikace se noří na hlubší rovinu, než jsou slova – pohled, gesta, dotek, vnímání beze slov, nebo jen se slovy podstatnými.

Mám mluvit na téma duchovní péče o nemocné bez víry. Kdo to je člověk bez víry? Pravděpodobně se tímto výrazem myslí ten, kdo žil mimo křesťanství nebo se k víře nehlásí, či ji nepraktikoval.

Možná je dobře připomenout, že mnozí, kteří se k víře hlásí, jsou konfrontováni s tím, že to, co považovali za víru, jim ve zlomových okamžicích života nepřineslo oporu ale spíše zklamání v jejich očekávání.

Obecně se duchovní péčí myslí péče o spirituální potřeby pacienta. Nejde tam ani o to, abychom někomu posloužili liturgickými úkony. Během vážné nemoci se lidem často vynoří životně důležité otázky po smyslu života, utrpení, smrti, spojené s úzkostí, výčitkami, pocity viny, nespravedlnosti, hněvu, smutku či prázdnoty a beznaděje. V situaci těžké nemoci se vzdaluje svět nemocného od většiny toho, co prožívají lidé kolem něho. Neprožívá uspokojení z přítomnosti a často ani z minulosti.

Co se očekává od nás, kteří tuto péči lidem bez zkušenosti víry poskytujeme:

1. Úcta a respekt k nemocnému, k jeho životu a životnímu hledání, k jeho názorům i životním zkušenostem, a velkorysost k jeho náladám a projevům.

2. Ochota dát nemocnému k dispozici svůj čas, blízkost a důvěru. Duchovní pomoc začíná vzájemným přijetím a nasloucháním.

3. Očekává se od nás, že jsme lidmi, kteří mají poznání Boha a zkušenost s živým Bohem, že máme v sobě jistotu Boží lásky, péče a prozřetelnosti, prožitou i v těžkých a lidsky beznadějných situacích. Očekává se od nás, že máme důvěru v Boží dobrotu, velkorysost, milosrdenství a záchranu nabídnutou každému člověku.

4. Očekává se od nás, že máme ochotu k zástupnosti. Náš dar pro nevěřícího je právě naše víra, ve které věřím i za něj, modlím se za něj, odpouštím za něj, ...

5. Naslouchání Duchu svatému a snaha nechat se Duchem svatým vést – jak v péči, tak ve slovech. Nespoléhat na vlastní zkušenost a varovat se jakékoli rutiny. Slova mohou zavřít, zranit, ponížit, ale i otevřít, zhojit, pozvednout, sejmutí tíhu, pocit viny, dát naději. Naše slova se mají stát Božím slovem v našich ústech. To nejde bez našeho naslouchání Duchu svatému.

Několik biblických inspirací:

1. Uzdravení ochrnutého u rybníka Bethesdy (Jan 5,1-9)

Bethesda se dá přeložit „dům milosrdenství“; postižení toho člověka přivedlo do domu milosrdenství, tedy k podstatné zkušenosti, kterou by jinak neudělal. V biblickém textu čteme: „Byl tam jeden člověk“. To je důraz na vnímání každého nemocného jako jedinečnou osobnost s jedinečným životním příběhem a prožíváním.

O Ježíši se píše, že nemocného nejprve spatřil, jak tam leží, pak poznal, že už je dlouho nemocen. V Ježíšově pohledu je přijetí a pochopení. Následně Ježíš nemocnému klade pro nás těžko srozumitelnou otázku: „Chceš být zdrav“? Tím nemocného přivádí k převzetí zodpovědnosti za sebe sama, aby se nevzdal sebe a nepřenesl zodpovědnost na někoho jiného, jak to často nemocí zkoušejí. Posléze Ježíš naslouchá, což je nejdůležitější činnost v komunikaci s nemocným.

Nemocný ve své odpovědi vysloví podstatu celého problému, když řekne: „Nemám člověka“. Každý potřebuje člověka! Nemoc ho zavřela do samoty a opuštěnosti. Nemocný se cítí v nevýhodě vůči ostatním, srovnává se a vyjevuje svou představu o uzdravení. Ježíš mu ale nedá to, co chce, nedonese ho do vody, ale dá mu, co má – svoji lásku, svůj život, a tím i uzdravení! Každý potřebuje setkání s milujícím člověkem, aby objevil pramen života ve svém vlastním srdci. Ježíšův pokyn, aby uzdravený nemocný vzal své lehátko a šel domů, je vyjádřením nároku, aby se nemocný naučil zacházet jinak s tím, co symbolizovalo jeho nemoc.

2. Uzdravení chromého v chrámu (Sk 3,1-9)

Když chromý od narození žádal v chrámové bráně o almužnu apoštoly Petra a Jana, kteří právě do chrámu přicházeli, Petr mu řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám ...“. Nemůžeme uspokojit všechny požadavky nemocných, ale musíme si být dobře vědomi, co můžeme nabídnout a čím můžeme pomoci.

3. Uzdravení ochrnutého (Mk 2,1-12)

Čtyři kamarádi nesli ochrnutého k Ježíšovi, aby ho uzdravil, ale nemohli se pro zástup lidu k němu dostat. Proto odkryli střechu tam, kde byl Ježíš a otvorem spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel. Za povšimnutí stojí několik detailů příběhu. Jednak je to vynalézavost kamarádů ve snaze nemocnému pomoci. Ježíš se ujímá ochrnutého poté, co viděl víru jeho kamarádů. Tedy ne víru postiženého. To je příklad zástupnosti ve vztahu k Bohu. Ježíš ochrnutého však hned neuzdravuje, ale říká mu: „Odpouštěj se ti hříchy“. O to neprosil ani nemocný ani jeho kamarádi, ale Ježíš věděl, co postižený potřebuje na prvním místě. Pro naši víru může tedy Ježíš dát právě to, co nejvíce potřebují.

Závěr

Chtěl bych skončit vzpomínkou na Matku Terezu. V jednom rozhovoru pro nějaký časopis se jí redaktor zeptal, jestli při své službě umírajícím na ulicích Kalkaty, kteří byli převážně hinduisté, svědčí o Kristu a vede je k vyznání hříchů. Matka Tereza se udiveně obrátila na tohoto redaktora a řekla: „Když umírající ode mne přijme službu lásky, kterou dělám pro něj a pro Ježíše, přijme jistě i Krista, až se s ním ve smrti setká.“

Vojtěch Kodet, www.pastorace.cz

KOUTEK PRO DĚTI

32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (11. 11. 2018)

Evangelium Mk 12,38–44

Tipy pro aktivitu doma

Milí rodiče, milé děti, víme, že každý má jiný majetek, jiné bohatství. Ježíš učí učedníky nesrovnávat podle množství, kdo kolik peněz věnuje, ale vyzdvihuje vdovu, která dává sice málo oproti druhým, avšak dává Bohu všechno, co má. Tato výzva se nemusí hodnotit jen na peníze... Co já mohu dávat rodině, sourozencům, Bohu i lidem? Dávejme a budme štedří...

Připravte si: kartičku a trochu pozornosti.

Na obrázku jsou vysypané mince. Úkolem nejmenších dětí je spočítat ty jednorunové. Kdo rád počítá, může spočítat, kolik je na obrázku mincí celkem, a starší děti mohou spočítat, jakou hodnotu mají všechny mince dohromady. Chudá vdova v evangeliu dala nejvíc. Děti většinou nemají peníze, ale mohou také něco dát druhým i Bohu. Nemusí to být sladkosti ani věci, které stejně dostanou... Zamyslete se nad tím, co by to mohlo být.

Ohlášky:

- ✘ V neděli 11. listopadu 2018 v době od 13:30 hodin budou znít po dobu 15 minut kostelní zvony jako připomínka 100 let od konce první světové války a symbolické uctění památky padlých v této světové válce.
- ✘ Spolčo mládeže se sejde v pátek 23. 11. v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- ✘ Výstava „Světlo Vánoc“ bude probíhat od 13. XI. do 16. XII. 2018 na zámku v Lešné. V rámci expozice budou vystaveny i betlémy z Hustopeč n/B, Špiček a Bělolína. Bližší informace na www.muzeumvalassko.cz
- ✘ Na ČT vysílají seriál „Mladý papež“. Je to fiktivní příběh o papeži Piu XIII. Posledním papežem na Petrově stolci, který nesl jméno Pius byl Pius XII., který zemřel v roce 1958.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 11. 11. do 25. 11. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
32. neděle v mezidobí 11. 11. Sbírka na Charitu	Hustopeče	8:00	Za živé a † myslivce
	Černotín	9:30	Za † Marii Alánovou, manžela a dvo
	Bělotín	11:00	Za † varhaníka Josefa Valentu, jeho rodiče, dvo a učitele hudby
Pondělí 12. 11. <i>sv. Josafat, památka</i>	Špičky	16:30	Za Františka Rambouska, manželku a jejich rodiče
Sobota 17. 11. <i>sv. Alžběta Uherská, památka</i>	Černotín	16:00	Za živé a † farníky
33. neděle v mezidobí 18. 11.	Hustopeče	8:00	Za † rodiče Dohnalovy a † syny Ladislava a Pavla a živou rodinu
	Špičky	9:30	Za † Martu a Antonína Frydrychovy, rodiče a sourozence z obou stran, živou rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za † maminku Mariannu Tedlovou, tatínka, sestru Ingrith Pospíšilovou, rodiče z obou stran a dvo
Středa 21. 11. <i>Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě, památka</i>	Černotín	16:30	Za † Ludmilu Hýžovou, 3 syny, snachu, dvo a živou rodinu
Čtvrtek 22. 11. <i>sv. Cecílie, památka</i>	Bělotín	16:30	Na poděkování za 50 let společného života s prosbou o Boží požehnání do dalších let
Pátek 23. 11. <i>sv. Klement I.</i>	Hustopeče	16:30	Za † Jarmilu a Františka Blažkovy, Anežku a Václava Trčálkovy, syna Václava, živou a † rodinu a dvo
			Za † Roberta a Zdeňku Váhalovy, syna Svatopluka a živou rodinu
Sobota 24. 11. <i>sv. Ondřej Dung-Lac a druhové, památka</i>	Špičky	16:00	Za † Josefa a Ludmilu Voldánovy, Ludmilu Hendrychovou a rodinu Vilimcovu
Ježíše Krista Krále 25. 11.	Hustopeče	8:00	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, Marii Smrčkovou, živou a † rodinu a dvo
	Černotín	9:30	Za † Antonína Petržílka, rodiče z obou stran a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky

V případě potřeby volejte 737 025 221 (P. Jan Rimbala z Choryně)